

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216202113
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8216202113.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: INŠTALATHERM s.r.o., Duklianska 34, 085 01 Bardejov, IČO: 45 707 421, zastúpeného: JUDr. Janka Martonová, advokátka, Slovenská 5, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: N. D., U.. XX.X.XXXX, M. XX, R. U. H., o zaplatenie 3 064,82 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 3 064,82 Eur v rozsahu nad 5% ročne **z a s t a v u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 3 064,82 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 4.6.2013 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde 21.4.2016 domáhal zaplatenia sumy 3 064,82 Eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 064,82 Eur od 15.5.2013, s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 064,82 Eur od 13.11.2013, s 9,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 064,82 Eur od 11.6.2014, s 9,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 064,82 Eur od 10.9.2014, s 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 064,82 Eur od 1.1.2015 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Po čiastočnom späťvzati žaloby učenom žalobcom na pojednávaní konanom 17.9.2020 žalobca požadoval zaplatenie sumy 3 064,82 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 15.5.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu v podstatnom odôvodnil tým, že žalobca žalovanému predložil niekoľko cenových ponúk na obnovenie zdroja vykurovania a ohrevu teplej vody v rodinnom dome žalovaného. Pred uvedením nového vykurovacieho zariadenia do prevádzky žalobca 12.11.2012 zaslal spoločnosti VIESSMANN protokol o stave zariadenia pred uvedením do prevádzky. Dňa 13.11.2013 bola zostava VITOCAL 200-S uvedená do prevádzky, o čom bol spísaný protokol podpísaný žalovaným ako užívateľom, žalobcom ako montážnou firmou a servisným technikom výrobcu zariadenia VIESSMANN. Tvrdil, že cena vykonaných prác na základe ich súpisu predstavuje sumu 10 564,21 Eur a ďalej že žalovaný zložil 10.10.2012 zálohu vo výške 3 500,- Eur a 12.11.2012 zálohu vo výške 4 000,- Eur. Po ukončení prác vyplývajúcich z objednávky č. 121313 vystavil žalobca žalovanému faktúru č. 2012254 splatnú 11.1.2013 vo výške zálohy v sume 7 500,- Eur a zvyšok v sume 3 064,82 Eur vyfakturoval faktúrou č. 2013063 splatnou 14.5.2013, ktorú však žalovaný nezaplatil.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 3C/105/2016-22 z 11.8.2016, ktorý bol žalovanému doručený spolu so žalobou 20.8.2016. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný 5.9.2016 odpor, v ktorom namietal uzavretie ústnej zmluvy na základe predložených ponúk. Tvrdil, že žalobcu oslovil za účelom montáže tepelného čerpadla o výkone 19 kWh v sume do 10 000,- Eur, avšak žalobcom mu bola predložená ponuka, obsahom ktorej bola inštalácia tepelného čerpadla spoločnosti VIESSMANN o výkone 12 kWh, doplneného o kondenzačný kotol s uistením, že výkon zostavy bude postačujúci. Uvádzal, že s montážou celého ponúkaného systému súhlasil z dôvodu nedostatku odborných znalostí ako aj vzhľadom na uistenie bývalého spoločníka žalobcu, že výkon sústavy bude postačujúci. V odpore potvrdzoval, že 10.10.2012 uhradil žalobcovi zálohu v sume 3 500,- Eur a 12.11.2012 ďalšiu zálohu v sume 4 000,- Eur. Rovnako potvrdzoval skutočnosť, že montáž zariadení prebehla v dňoch 12. až 13.11.2012, pričom jednotlivé časti vykurovacieho systému boli spustené zamestnancami žalobcu a technikom spoločnosti VIESSMANN. Tvrdil, že celý systém nebol vzhľadom na plusové teploty vonkajšieho prostredia v čase spustenia inštalovaných zariadení plne odskúšaný a tiež, že zamestnanci spoločnosti VIESSMANN spochybňovali celé prepojenie systému. Ďalej tvrdil, že jednotlivé časti systému síce boli funkčné, ale vzájomne medzi sebou nekomunikovali, konkrétne tepelné čerpadlo neprepínalo kondenzačný kotol ako doplňujúci zdroj tepla a nespustilo sa, pokiaľ bolo zamrznuté. Následkom toho si mal byť žalovaný nútený požičať olejové radiátory, aby boli vykúrené aspoň niektoré izby. Za účelom odstránenia týchto ním tvrdených väd mal žalovaný opakovane kontaktovať žalobcu, pričom jeho zamestnanci a pán Pavel mali u neho opakovane vykonať výjazdy za účelom sprevádzkovania systému. Tvrdil, že štatutárny zástupca žalobcu navrhol doplnenie ďalšieho zariadenia do systému, ktoré žalovaný odmietol, pretože bol s pánom D. dohodnutý na cieľovej sume 10 000,- Eur, ktorá už bola presiahnutá. Tvrdil, že od iných spoločností mal niekoľko ponúk, ktoré by obdobný systém vykurovania sprevádzkovali za sumu 10 000,- Eur. Taktiež tvrdil, že technici spoločnosti VIESSMANN mu oznámili, že tento kotol nebolo potrebné do systému namontovať, pretože stačila elektrická špirála, na ktorú je v zásobníku vody pripravený vývod a tým došlo k predraženiu celého rozvodu okolo kondenzačného kotla o 30%, ktorý v skutočnosti nebol v prevádzke ani jeden krát. Práve uvedené okolnosti potom zapríčinili omeškanie vystavenia celej faktúry. Záverom namietal nedosiahnutie potrebného komfortu pri vykurovaní, propagovanej miery úspory ako aj zvýšené náklady na opravy.

4. V podaní z 20.2.2018 žalobca v podstatnom argumentoval, že v čase uzatvorenia dohody o realizácii, cene a funkčnosti zapojenia vykurovacieho systému žalobca žalovaného upozornil na to, že plánovaný vykurovací systém môže vykazovať nedostatky, na ktoré sa žalovaný odvoláva a napriek tomu sa žalovaný so žalobcom dohodol na realizácii obnovenia zdroja vykurovania týmto spôsobom. Rovnako tvrdil, že žalobca následne namontuje zariadenie (tzv. akumuláciu), ktoré umožní plynulé vykurovanie a to za podmienky opätovného predloženia cenovej ponuky na zariadenie, ktoré systém vykurovania zlepší. Žalovaný s takýmto návrhom súhlasil a preto došlo k realizácii diela. Následne mal žalobca bezvýsledne opakovane kontaktovať žalovaného za účelom odsúhlasenia ďalšieho postupu na základe cenovej ponuky a vyzývať ho aj na zaplatenie sumy 3 064,82 Eur. Žalovaný však o zlepšenie celého vykurovacieho systému na základe cenovej ponuky neprejavoval záujem a na telefonické výzvy nereagoval. Po vykurovacej sezóne 2012-2013 viac žalovaný žalobcu nekontaktoval a nevyzýval ho na odstránenie žiadnych nedostatkov a to až do dňa podania žaloby. Uvádzal, že dňa 5.9.2017 žalobca preveril vykurovací systém inštalovaný u žalovaného a po konzultácii so servisným technikom spoločnosti VIESSMANN zaujal názor, že nedostatky vyplývajúce z obsahu zápisu o stretnutí korešpondujú s nedostatkami, na ktoré ním mal byť žalovaný upozornený pri predkladaní cenových ponúk a môžu byť také, ktoré aj uvádza v konaní žalovaný. V priebehu konania žalobca opakovane poukazoval na to, že žalovaný inštalovaným vykurovacím systémom vykuroval svoju nehnuteľnosť po značnú dobu, nedomáhal sa vrátenia plnenia a svoje výhrady začal uplatňovať až po doručení žaloby.

5. Žalovaný v podaní z 12.5.2018 ďalej popieral, že by bol pred uzavretím zmluvy žalobcom upozornený na nedostatky vykurovacieho systému. Tvrdil, že so žalobcom uzavrel zmluvu na montáž bivalentného vykurovania a ohrev teplej vody v sume do 10 000,- Eur, a žiadnu zmluvu so žalobcom by neuzavrel, pokiaľ by bol upozornený na nedostatky funkčnosti systému. Napriek upozorneniam montážnych pracovníkov spoločnosti VIESSMANN o neúplnej funkčnosti systému mal byť konateľom žalobcu ubezpečený o jeho úplnej funkčnosti. Tvrdil, že vykurovací systém bol zle prepojený, tepelné čerpadlo sa vypínalo a bivalentný kotol blokovalo zamrznuté čerpadlo. Zaujal názor, že žalobca zle skalkuloval svoju dodávku a montáž podľa dohodnutej schémy, tým narušil funkčnosť zariadenia a žalobcovi zhoršil komfort bývania. V priebehu konania potvrdil, že si na vykurovanie svojho domu zvolil tepelné čerpadlo,

ktoré malo vykurovanie riadiť, následne zistil, že systém je nefunkčný, preto žalobcu žiadal o jeho sfunkčnenie. So žalobou nesúhlasil tvrdiac, že dielo nebolo odovzdané a žalobca si nesplnil dohodu, ktorá medzi nimi bola. Na pojednávaní konanom 17.9.2020 tiež na podklade objednávky č. 120981 tvrdil, že zapojenie hydraulickéj výhybky, ktorá mu vo vykurovacom systéme chýba, bola v skutočnosti do rozpočtu zahrnutá.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie v dňoch 27.1.2017, 5.9.2017, 5.2.2018, 17.5.2018, 29.11.2018, 1.6.2020, 27.7.2020 a 17.9.2020. Na nariadených pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchmi štatutárneho zástupcu žalobcu G. I., bývalého spoločníka žalobcu B. C. D., žalovaného a svedka G. R., ako aj obsahom listinných dôkazov predložených do spisu stranami konania, hlavne protokolom o stave zariadenia pred uvedením do prevádzky z 12.11.2012 na č.l. 5, protokolom o uvedení do prevádzky z 13.11.2012 na č.l. 6, objednávkou č. 121313 z 12.12.2012, príjmovými pokladničnými dokladmi z 11.10.2012 a 12.11.2012, faktúrou č. 201254 z 28.12.2012 na č.l. 11, faktúrou č. 2013063 z 30.4.2013 na č.l. 12-14, zápisom z obhliadky z 5.9.2017 na č.l. 51 a č.l. 55-56, servisným listom z 21.2.20019 na č.l. 87, objednávkou č. 120981 z 1.10.2012 a ostatným obsahom spisu. V priebehu konania súd zamietol návrh žalovaného na výsluch jeho manželky k okolnostiam montáže a funkčnosti žalobcom inštalovaného vykurovacieho systému, ktorý žalovaný navrhol na pojednávaní konanom 27.7.2020 ako aj na vykonanie znaleckého dokazovania k posúdeniu funkčnosti vykurovacieho systému produkovaného na pojednávaní konanom 5.9.2017. Vychádzajúc zo zásady rýchlosti a hospodárnosti konania súd tak postupoval z dôvodu, že vykonaním týchto žalovaným navrhovaných dôkazov by nebolo možné získať iné, ako už doterajším dokazovaním preukázané relevantné poznatky o obsahu medzi stranami uzavretej zmluvy, resp. o obsahu realizovanej objednávky a pre právne posúdenie uplatneného nároku ich vykonanie nebolo potrebné. Žalovaný totiž v priebehu konania netvrdil, že by manželka žalovaného bola pri prijatí cenovej ponuky a tým aj pri uzavretí zmluvy, teda u nej nebol dôvodný predpoklad, že by relevantne mohla objasniť obsah uzavretej zmluvy. Navyše žalovaný účasť ním navrhnutého svedka (svojej manželky) na pojednávaní nariadenom na 17.9.2020 ani nezabezpečil, a o jej predvolanie súd vôbec nežiadal. Rovnako tieto návrhy na vykonanie dokazovania neboli potrebné ani na preukázanie žalovaným v konaní vytýkaných nedostatkov realizovaného diela, keďže ich obsah sa vykonanými dôkazmi v priebehu konania ustálil a medzi stranami sa ukázal následne ako nesporný. Ich vykonanie by si vyžadovalo odročenie pojednávania a tým oddialenie súdneho rozhodnutia, preto by boli v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

7. Štatutárny zástupca žalobcu, G. I., na pojednávaní konanom 1.6.2020 vypovedal, že k uzavretiu zmluvy medzi žalobcom a žalovaným došlo ústne prijatím návrhu cenovej ponuky predloženej žalobcom žalovanému. Vypovedal, že pred prijatím návrhu malo byť zo strany žalobcu vysvetlené, ako môžu pri prevádzke vykurovacieho systému vznikajúť nedostatky opísané žalovaným, t.j. potreba manuálneho prepnutia jednotlivých zdrojov tepla v prípade nízkych vonkajších teplôt. Tvrdil, že spôsobom odstránenia tohto nedostatku vlastností inštalovaného vykurovacieho systému by bolo namontovanie elektronických komponentov alebo akumuláčnej nádoby, ďalej že žalobca pred uzavretím zmluvy vytvoril viacero verzií celého vykurovacieho systému, a to aj verziu s akumuláčnou nádobou, ktorá však bola finančne drahšia a preto bola realizovaná tá verzia, ktorá zodpovedala požiadavkám žalovaného. Predmetom zmluvy bolo dodanie komponentov, t.j. kompletná dodávka technológie a ich montáž, vrátane uvedenia systému do prevádzky. Uvádzal, že montážne práce u žalovaného trvali 2 dni. Tvrdil, že pred vypracovaním cenovej ponuky bol u žalovaného na obhliadke, následne vypracované cenové ponuky boli žalovanému predložené, po akceptovaní konkrétnej cenovej ponuky bola zo strany žalovaného zaplatená záloha a pristúpilo sa k realizácii diela. Vypovedal tiež, že pred uzavretím zmluvy so žalovaným komunikoval jeho vtedajší spoločník pán Ing. Pavel a že pred objednaním diela nebol žalobcovi zo strany žalovaného predložený žiaden projekt na obnovu jeho vykurovacieho systému. Cenový rozdiel medzi ponukou s akumuláčnou nádobou a ponukou bez nej bol približne 2 000,- Eur. Pri realizácii diela žalobca realizoval demontáž starého zdroja tepla, inštaláciu nových komponentov, natlakovanie vody do vykurovania, následnú vizuálnu kontrolu, pričom samotné zapájanie zdrojov tepla, to znamená ich reguláciu ako aj zaškolenie užívateľa vykonávali servisní technici spoločnosti VISSMANN, konkrétne pri nej mal byť prítomný pán R.. Fakturácia ceny za realizované práce a dodané zariadenia bola vykonaná po dodávke, prvá faktúra bola vyhotovená po vianočných sviatkoch 2012, s tým, že so zvyšnou časťou fakturácie žalobca vyčkával z dôvodu, že žalovaný sa mal rozhodnúť akým spôsobom mu má byť ním aktuálne vytýkaný nedostatok odstránený následným doplnením komponentu zvoleného žalovaným. Keďže sa žalovaný nedokázal rozhodnúť, čo chce urobiť s ďalším riešením ním uvádzaného problému a prestal žalobcu kontaktovať, bolo žalobcom pristúpené k vystaveniu faktúry, ktorá je predmetom konania a bola

žalovanému aj písomne doručená. Tvrdil, že po spustení systému vykurovania žalovaný nereklamoval žiadnu vadu, neuplatňoval si voči žalobcovi žiaden iný nárok a ani nič ďalšie nepožadoval. Odmietal tvrdenie žalovaného, že inštalovaný vykurovací systém je nefunkčný, nedostatky sa podľa neho týkajú len obsluhy tohto systému, teda že systém vyžaduje len iný spôsob obsluhy, pričom ho je možné doplniť aj o ďalšie komponenty (akumulačnú nádobu alebo iný komponent), ktoré odstránia potrebu manuálneho prepínania zdrojov tepla.

8. Žalovaný na pojednávaní konanom 1.6.2020 vypovedal, že za účelom obnovy vykurovacieho systému v jeho rodinnom dome osobne navštívil sídlo žalobcu, dohodol sa na obhliadke na mieste samom, následne štatutárny zástupca žalobcu G. I. vykonal obhliadku jeho rodinného domu a posúdil možnosť inštalácie nového systému zdrojov tepla. Po ubezpečení, že inštalácia takéhoto systému je možná, si zisťoval cenové ponuky iných spoločností z Trnavy, Nitra, Košíc a Piešťan, pričom najlacnejšia z týchto ponúk bola od firmy VOLF z Nitra v sume 10 000,- Eur, pričom jej cenová ponuka zodpovedala tepelnému čerpadlu o výkone 12 kW. Keďže žije v Bardejove, mal zámer si zariadenia objednať od miestnej firmy, preto následne prostredníctvom B.. D. jednal so žalobcom, či je schopný inštalovať takýto systém do jeho nehnuteľnosti, následne prijal jeho cenovú ponuku, 10.10.2012 vložil prvú zálohu na materiál vo výške 3 500,- Eur a následne 12.11.2012 druhú časť zálohy vo výške 4 000,- Eur. Súčasne poprel, že by bol zo strany B.. D. alebo žalobcu výslovne upozorňovaný na aktuálne vytykané nedostatky navrhovaného vykurovacieho systému. Tvrdil, že pre jeho rodinný dom mu bolo prepočítané, že na vykurovanie potrebuje tepelné čerpadlo o výkone 19 kWh, zo strany žalobcu mu však bolo doporučené inštalovanie tepelného čerpadla o výkone 12 kWh. Vzhľadom na radiátorový spôsob vykurovania, ktorý vyžaduje zohrievanie vody v systéme nad 60 °C, tepelné čerpadlo muselo byť doplnené malým plynovým kotlom ako záložným zdrojom tepla pre prípad poklesu teplôt pod mínus 15 °C a to z dôvodu obmedzení fungovania tepelného čerpadla počas vysokej tarify elektrickej energie. Na základe ubezpečenia od B.. D. a ním pripravenej cenovej ponuky, ktorá mu bola predložená si objednal inštaláciu tepelného čerpadla, plynového kotla a ohrievača teplej úžitkovej vody. Výslovne popieral, že by pred objednaním inštalovaných zariadení bol upozornený na potrebu manuálneho prepínania vykurovacieho systému. V opačnom prípade by si vybral ponuku inej spoločnosti, keďže tento nedostatok mu spôsobuje pri užívaní diskomfort. Potvrdil, že pred objednaním vykurovacieho systému od žalobcu si nedal vypracovať žiadny projekt pre jeho obnovu, ktorý by mu poskytoval informáciu o najvhodnejšom spôsobe obnovy vykurovania. Uvádza tiež, že všetky cenové ponuky žalobcu presahujúce sumu 10 000,- Eur podrobne neštudoval (resp. sa nimi ani nezaoberal), a to aj keď ich obsahom boli iné komponenty. Súčasne tvrdil, že všetky ponuky iných spoločností počítali s inštaláciou tepelného čerpadla v rovnakej energetickej triede s výkonom od 12 do 15 kWh a ich obsahom bol ohrievač vody, ako aj záložný zdroj v podobe plynového kotla. Tvrdil, že inštalčné práce trvali v dňoch 12.11.2012 a 13.11.2012, pričom druhý deň boli pri montáži prítomní aj pracovníci spoločnosti VIESSMANN, ako aj štatutárny zástupca žalobcu G. I., ktorí osobitne vyskúšali spustenie jednotlivých častí systému, t.j. tepelného čerpadla aj kotla. Zároveň vypovedal, že aktuálne svoj dom vykuruje tepelným čerpadlom, pomocou ktorého pripravuje aj teplú úžitkovú vodu, avšak systém funguje podľa neho len v obmedzenom režime. Tento nedostatok spočíva v tom, že pri nízkych mínusových teplotách tepelné čerpadlo cirkuluje v kúrení len vodu, ktorá tam už je a nedochádza k zapojeniu záložného zdroja tepla do vykurovania. Záložný zdroj rovnako nenahrieva ani teplú úžitkovú vodu, pričom po skončení vysokej tarify elektrickej energie sa vonkajšia jednotka tepelného čerpadla 2 až 3 hodiny rozmrazuje a po túto dobu nie je do vykurovania dodávané teplo. Tvrdil, že si voči žalobcovi vadu reklamoval ústne u B.. D., resp. že v období december 2012 až januára 2013 od neho ústne požadoval „sfunkčnenie vykurovacieho systému“, ku ktorému nedošlo. Následne už žalobcu v danej veci nekontaktoval, od žalobcu nepožadoval vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov tvrdiac, že B.. D. povedal, aby mu „sfunkčnili celý systém“ alebo aby si ho „zobrali so sebou“. Súčasne potvrdil, že mu faktúra žalobcu bola doručená v mesiaci máj 2013.

9. Výsluchom bývalého spoločníka žalobcu, B.. C. D., bolo zistené, že pokiaľ za žalobcu nejaký obchod dojednával, podával klientom aj technické informácie o inštalovaných zariadeniach. Ohľadne zmluvy so žalovaným tvrdil, že obsahom obchodu bolo dodanie tepelného čerpadla a kondenzačného kotla ako doplnkového zdroja tepla. Vypovedal, že štandardne zákazníkom predkladal rôzne alternatívy technických riešení aj s príslušným ocenením, aby si zákazník mohol vybrať, ktorú ponuku bude akceptovať a obdobne to bolo aj vo vzťahu k žalovanému, ktorému mohla byť predkladaná aj ponuka s akumulacnou nádobou. Tvrdil, že jednotlivé cenové ponuky záviseli od zariadení, ktoré mali byť do systému zapojené a zákazníkom boli riadne vysvetlené. K spôsobu informovania o vlastnostiach inštalovaných zariadení vypovedal, že štandardne zákazníkom poskytoval leták od výrobcu, spravidla

vysvetľoval spôsob prevádzky, servis zariadení, ktoré ich časti je potrebné po istom čase vymeniť, aké sú náklady prevádzky, prípadne požiadavky na jej udržanie. V tejto súvislosti poukazoval na to, že rozsah poskytovaných informácií závisel vždy aj od zákazníka a toho, o čo sa zaujímal, pričom žalovaný musel byť informovaný aj o úsporách energií vzhľadom na to, že jeho nehnuteľnosť je počas 22 hodín zapojená do tzv. nízkej tarify elektrickej energie. Ďalej vypovedal, že obsluha zariadenia bola vysvetľovaná zákazníkovi pri jeho spustení do prevádzky a že k prijatiu objednávky spravidla dochádzalo zaplatením zálohy dohodnutej so zákazníkom. Následne bola plánovaná montáž a uvedenie zariadenia do prevádzky v spolupráci so spoločnosťou VIESSMANN. Vo vzťahu k záväznosti cenovej ponuky uviedol, že „od stola“ nemožno napláňovať použitie všetkého materiálu, ktorý sa spotrebuje, preto sa po realizácii diela použitý materiál spísal a ak sa spotrebovalo viac materiálu, tak sa aj tento vyfaktoval. V zásade sa však rozpočet v cenovej ponuke neprekračoval, s výnimkou rekonštrukcií, pri ktorých často vzniknú neočakávané náklady a preto pri nej môže dôjsť k nepodstatnému prekročeniu cenovej ponuky. Súčasťou cenovej ponuky predloženej žalovanému nebola schéma zapojenia, pričom pri zapojení zariadení sa postupuje vždy podľa plánov a štandardných schém poskytovaných výrobcom. Rovnako vypovedal, že písomné informácie a poučenia môžu byť poskytnuté len výrobcom, ktorý je zodpovedný za sprevádzkovanie systému, pri ktorom sa kontroluje mnoho vecí, ktoré musia byť splnené predtým ako je zariadenie spustené do prevádzky, čo vyplýva z vystaveného protokolu o spustení zariadenia do prevádzky. Zároveň potvrdil, že žalovaný sa po inštalácii sťažoval na nedostatočnú tepelnú pohodu a že počas vysokej tarify sú radiátory v dome studené. V prípade žalovaného boli inštalované dva zdroje tepla, ktoré mohol ovládať človek, alebo nejaké zariadenie. Prezentoval názor že vykurovací systém inštalovaný u žalobcu fungoval, bol prebratý, bol spustený a niekoľko vykurovacích sezón aj fungoval.

10. Výsluchom svedka G. R. bolo zistené, že ako servisný technik spoločnosti VIESSMANN bol pri spustení vykurovacieho systému žalovaného, a že jeho úlohou bolo oživenie inštalovaných zariadení a ich uvedenie do prevádzky. Vypovedal, že tieto zariadenia boli zapojené štandardne, k spusteniu vykurovacieho systému u žalovaného došlo, tento fungoval, bol odskúšaný aj ohrev teplej vody a na krátku dobu aj vykurovanie. Tvrdil, že v systéme inštalovanom žalovanému bolo identifikované oneskorené zapínanie záložného zdroja, resp. nekorektná spolupráca medzi tepelným čerpadlom a plynovým kotlom, a že zapojenie zariadení nebolo vykonané plne podľa aktuálnych odporúčaní výrobcu, vo vzťahu k čomu však poukázal na skutočnosť, že inštalácia zariadení u žalovaného sa realizovala v čase, keď ešte podklady od výrobcu neboli úplné. Rovnako poukázal na to, že tieto odporúčania výrobcu majú len informatívny charakter, od ktorých sa možno v konkrétnom prípade odkloniť. Svedok ďalej vypovedal, že štandardné tepelné čerpadlo obsahuje aj elektrickú špirálu ako záložný zdroj tepla, avšak vždy závisí aj od spôsobu, akým je vykurovaná nehnuteľnosť a keďže v danom prípade je to prostredníctvom radiátorov, pri vykurovaní nehnuteľnosti je požadovaná vyššia teplota vody, a preto je štandardné, aby bol do systému pridaný plynový kotol, ktorý má vyššiu účinnosť ohrevu ako tepelné čerpadlo, a súčasne je jeho prevádzka ekonomickejšia než ohrev cez elektrickú špirálu. V danom prípade však vznikol realizovaným zapojením diskomfort, pretože zapínanie kotla popri tepelnom čerpadle nebolo doladené, čo má súvis so spôsobom hydraulického zapojenia. K žalovaným vytýkanému nedostatočnému vykurovaniu jeho objektu pri nízkych mínusových teplotách tvrdil, že k nemu môže dochádzať iba pri nízkych mínusových teplotách vonkajšieho prostredia, ktorá vyžaduje, aby do kúrenia vstupovala vyššia teplota vody, k čomu následne navrhli riešenie na doladenie celého systému, ktorým by bola montáž hydraulickej výhybky. Ďalej vypovedal, že zariadenie je spravidla spustené, pokiaľ sú tam nainštalované bezpečnostné prvky a zariadenie je bezpečné a k jeho zapojeniu by nebolo pristúpené v prípade zistenia veľkých nedostatkov montáže a prípravy na zapojenie zariadenia. Keďže takéto nedostatky v prípade žalovaného zistené neboli, bolo tepelné čerpadlo u žalovaného uvedené do prevádzky. Svedok tiež uvádzal, že pokiaľ je v protokole o uvedení prevádzky podpísaný aj budúci vlastník zariadenia, tak je riadne zaškolený k jeho obsluhu, teda vypnutiu, zapnutiu a nastaveniu. Za to, ako je tento vykurovací systém realizovaný však podľa svedka môže niesť zodpovednosť projektant, ktorý projekt vyhotovil a on pri uvedení zariadenia do prevádzky môže za výrobcu nanajvyš informovať zákazníka, čo by v zapojení doplnil, alebo zmenil. V prípade žalovaného inštalované tepelné čerpadlo neriadi zapínanie plynového kotla, pretože spôsob, akým sú zariadenia zapojené, tento spôsob neumožňuje, a pokiaľ by žalovaný chcel do systému zapojiť plynový kotol, musí ho manuálne zapnúť, čo by v prípade doplnenia hydraulickej výhybky odpadlo, teda systém by bolo možné doladiť tak, že by došlo k zapínaniu plynového kotla aj automaticky. Zapojenie aké je realizované u žalovaného tak je podľa svedka jedným z možných zapojení. Svedok tiež vysvetlil, že pokiaľ sa v servisnom liste z 21.2.2019, ktorý vyhotovoval, uvádza neštandardné pripojenie kotla do systému ústredného kúrenia, poukazuje v

ňom na to, že v ňom chýba hydraulická výhybka. Aj keď u žalovaného nie je realizovaná aktuálne plne odporúčaná schéma, podľa svedka to neznamena, že ide o neštandardné zapojenie zariadení.

11. Z protokolu o stave zariadenia pred uvedením do prevádzky zostavy VITOCAL 200-S AWB 201.A13 z 12.11.2012 vystaveného žalobcom bolo zistené, že označeného dňa žalobca výrobcovi zariadenia Viessmann, s.r.o. v objekte žalovaného deklaroval ukončenie prác na strane vykurovania a prípravy teplej vody, ukončenie elektroinštalačných prác ako aj všetkých prác súvisiacich so zdrojom tepla a inštaláciou hydraulického prepoja medzi vonkajšou a vnútornou jednotkou vrátane komunikačného kábla a zabezpečenie prítomnosti prevádzkovateľa pre zaškolenie obsluhy.

12. Z protokolu o uvedení do prevádzky z 13.11.2012 opatreného podpisom žalovaného ako užívateľa, pečiatkou a podpisom konateľa žalobcu ako montážnej firmy, ako aj pečiatkou spoločnosti Viessmann s.r.o., Ivanská cesta 30, 821 84 Bratislava, IČO: 31 388 841 za výrobcu a podpisom jej servisného technika bolo zistené, že 13.11.2012 bol u žalovaného, t.j. na adrese Lesná 19, Bardejovská Nová Ves uvedený do prevádzky výrobok: VITOCAL 200S, výrobok č. 749734536226665710, vonkajšia jednotka tepelného čerpadla č. 007497345203822105 a vnútorná jednotka č. 007502076201643102. Žalovaný ako užívateľ prevzal návod na obsluhu a súčasne bol oboznámený s bezpečnostnými pokynmi, obsluhou a údržbou týchto zariadení.

13. Z obsahu objednávky č. 121313 z 12.12.2012 vystavenej na sumu 10 564,21 Eur vyplýva súpis všetkých dodaných zariadení, predovšetkým kotla „Viessmann Vitodens 100-W 19 kW“ v cene 990,36 Eur, tepelného čerpadla „Viessmann Vitocal 200-S AWB-201.B13. zostava“ v sume 7 424,99 Eur, súpis pri príprave a inštalácii použitého materiálu, ako aj hodnota montážnych prác v sume 540,- Eur a servisných nákladov uvedenia zariadení do prevádzky v sume 440,64 Eur.

14. Podľa príjmového pokladničného dokladu z 11.10.2012 žalovaný zaplatil na tepelné čerpadlo podľa objednávky č. 120975 sumu 3 500,- Eur a podľa príjmového pokladničného dokladu z 12.11.2012 zaplatil na tepelné čerpadlo podľa objednávky č. 120975 ďalšiu zálohu v sume 4 000,- Eur.

15. Z faktúry č. 2012254 z 28.12.2012 vystavenej žalobcom bolo zistené, že ňou žalobca žalovanému vyúčtoval dodávku tepelného čerpadla „Viessmann Vitocal 200-S AWB-201.B13 zost.“ v sume 7 424,98 Eur a časť montážnych prác v sume 75,02 Eur. Túto faktúru považoval žalobca za úplne uhradenú prijatými zálohami a vo vzťahu k nej si v konaní nič neuplatňoval.

16. Z faktúry č. 2013063 z 30.4.2013 vystavenej žalobcom bolo zistené, že ňou žalobca žalovanému vyúčtoval dodávku kondenzačného kotla Viessmann Vitodens 100W v sume 990,36 Eur, použitý materiál vrátane zvyšku ceny montážnych prác v sume 465,60 Eur a náhradu za uvedenie zariadení do prevádzky v sume 440,64 Eur.

17. Zo zápisu zo stretnutia/obhliadky žalobcu a žalovaného z 5.9.2017 vyplýva popis žalovaným tvrdených problémov pri prevádzke vykurovacieho systému v jeho nehnuteľnosti ako aj stanovisko štatutárneho zástupcu žalobcu navrhujúceho konzultáciu so servisným technikom výrobcu zariadenia na mieste samom.

18. Zo servisného listu vystaveného servisným technikom výrobcu inštalovaných zariadení pánom R. 21.2.2019 vyplýva záznam, podľa ktorého bolo pripojenie kondenzačného kotla Vitodens 100W do systému ústredného kúrenia cez 2 spätné klapky ako aj vypnutie kotla z prevádzky hodnotené ako neštandardné. Podľa špecifikovaného záznamu, z diagnostiky a funkčnej skúšky tepelného čerpadla Vitocal 200S nebola zistená žiadna závada. Servisný technik v ňom ďalej konštatuje, že tepelné čerpadlo Vitocal 200S nespína externý kotol z dôvodu častého zapínania a vypínania kotla a z dôvodu, že „domáci si ponechal možnosť zapnúť kotol podľa potreby teploty domu“. Podľa záznamu, hydraulické zapojenie všetkých zdrojov tepla na systém ústredného kúrenia nie je podľa odporúčaných schém výrobcu, žiadnym spôsobom nie je riešené ovládanie vykurovacej vetvy, resp. ide cez neznámy typ hydraulického uzla.

19. Z objednávky vystavenej pod č. 120981 z 1.10.2012 (s nepripojeným podpisom žalobcu ani žalovaného) bolo zistené, že jej obsahom malo byť dodanie tepelného čerpadla Vitocal 200 S + vonk.

jednotka 5,6/8 kW, Vitocell 100E SVW 200 L akumulácia, solárna ručná pumpa, kondenzačný kotol Vitodens 100-W a ďalšie položky celkovo za sumu 9 991,00 Eur.

20. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012) účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

21. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2015, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

24. Podľa § 491 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

25. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

26. Podľa § 631 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

27. Podľa § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), ak cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou, musí sa určiť aspoň odhadom. Ak zhotoviteľ dodatočne zistí, že bude treba cenu určenú odhadom podstatne prekročiť, je povinný na to objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novourčenú cenu; inak nemá právo za zaplatenie rozdielu v cene.

28. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

29. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t. j. 11.10.2012), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom po 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Z vykonaného dokazovania súd vzal za preukázané, že z iniciatívy žalovaného došlo najneskôr dňa 11.10.2012 k uzavretiu ústnej zmluvy, obsahom ktorej bola dodávka zariadení na prípravu tepla a teplej úžitkovej vody (konkrétne tepelného čerpadla zn. Viessmann 200-S o výkone 12 kW, kondenzačného kotla zn. Viessmann Vitodens 100-W o výkone 19 kW), montáž týchto zariadení a ich uvedenie do prevádzky, čím mala byť v nehnuteľnosti žalovaného zrealizovaná obnova zdrojov tepla. K uzavretiu tejto zmluvy tak po vyhodnotení skutočností, ktoré vyplynuli z výsluchov oboch strán konania došlo prijatím cenovej ponuky vystavenej žalobcom (formálne pod označením objednávka s č. 120975) žalovaným. Ten podľa príjmového pokladničného dokladu s vyznačením účelu: „záloha na tep. čerpadlo obj. 120975“, na jej realizáciu označeného dňa poskytol žalobcovi prvú zálohu v sume 3 500,- Eur. Skutočnosť uzavretia zmluvy s týmto obsahom potvrdzuje aj ďalšie plnenie žalovaného, spočívajúce v poskytnutí zálohy v sume 4 000,- Eur dňa 12.11.2012 pred reálnym začatím montáže dodávaných zariadení. Takto uzavretú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu zmiešanú zmluvu v zmysle § 491 Občianskeho zákonníka, s tým, že na právny vzťah medzi stranami bola prednostne aplikovateľná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, keďže ide o spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom, čo vyplýva z vyššie citovaných častí § 52 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu dojednaná zmluva tak obsahuje záväzok založený kúpnu zmluvou (§ 588 a nasl. Občianskeho zákonníka) - predovšetkým pokiaľ ide o záväzok zaplatiť kúpnu cenu za dodané tepelné čerpadlo a kondenzačný kotol ako doplnkového zdroja tepla a niektoré ostatné prídavné zariadenia potrebné na prevádzku vykurovacieho systému v nehnuteľnosti žalovaného, a rovnako tak aj záväzok založený zmluvou o dielo (§ 631 a nasl. Občianskeho zákonníka), spočívajúci v prevedení montáže týchto zariadení za použitia potrebného inštaláčného materiálu k nemu a uvedenia dodávaných zariadení do prevádzky.

32. Uzavretie vyššie opísanej zmluvy, ani jej predmet (dodávka tepelného čerpadla o výkone 12 kW, kondenzačného kotla ako doplnkového zdroja, ich montáže a uvedenia do prevádzky) nebol medzi stranami v podstate sporný, nepreukázaná však zostala zmluvou dohodnutá cena, keď žalovaný tvrdil, že táto cena bola dohodnutá v celkovej sume do 10 000,- Eur. Žalobca túto cenu považoval za odhad, ktorý bolo možné prekročiť, keďže celková cena sa v skutočnosti mala odvíjať aj od rozsahu materiálu reálne použitého pri inštalácii dodávaných zariadení a výšku ostatných nákladových položiek. Zo vzájomne prekrývajúcich sa zhodných tvrdení strán sporu bolo možné bez ďalšieho dokazovania ustáliť, že žalobca mal za dodané zariadenia a poskytnuté montážne služby podľa zmluvy nárok na zaplatenie najmenej sumy 10 000,- Eur. V priebehu konania ani jedna strana sporu napriek otázkam kladeným súdom pri vykonanom dokazovaní nepredložila cenovú ponuku/objednávku označenú č. 120975, na ktorú došlo k zaplateniu poskytnutých záloh a z ktorej by bolo možné zistiť skutočný rozsah dodávok krytý pôvodnou objednávkou, a neprodukovala ani žiaden dôkaz o tom, že takto dohodnutá cena by bola cenou fixnou, ktorá sa nemala pri realizácii prekročiť. Objednávka predložená na poslednom pojednávaní žalovaným bola vystavená 1.10.2012 pod č. 120981 a nielen, že sa nezhoduje s číslom objednávky, na realizáciu ktorej žalobca prijal od žalovaného zálohy súhrnne v sume 7 500,- Eur, ale ani svojím obsahom nezodpovedá žalobcom dodanému plneniu, pretože obsahuje návrh dodávky tepelného čerpadla len o výkone 8 kW, ďalej dodanie tzv. akumulácie a solárnych komponentov (napr. VIESSMANN solárna ručná pumpa), o ktorých ani žalovaný netvrdil, že by si ich dodanie napokon skutočne objednal. Preto z jej obsahu nemožno pri dohode o dojednaní ceny za žalobcom dodané zariadenia a montážne služby vychádzať. Ani objednávka predložená v konaní žalobcom, vystavená dňa 12.12.2012 pod č. 121313, vzhľadom na dátum svojho vystavenia nepreukazuje, že by išlo o cenovú ponuku, ktorú žalovaný skutočne prijal. Z jej obsahu však vyplýva, že ide o súpis všetkých žalovanému dodaných zariadení, použitého materiálu a vyúčtovania montážnych prác ako aj ceny za uvedenie inštalovaných zariadení do prevádzky vystavený po realizácii zákazky. Aj keď ju nemožno považovať za cenovú ponuku, ktorú mal podľa stranami produkovaných tvrdení žalovaný prijať, možno ju považovať za súpis materiálu a prác, ktoré boli skutočne dodané, resp. ktorých dodanie a realizáciu po uzavretí zmluvy žalovaný relevantne nespochybnil. Z obsahu dokazovania taktiež vyplýva, že obe žalovaným zložené zálohy boli faktúrou žalobcu č. 2012254 zúčtované na úhradu kúpnej ceny tepelného čerpadla Viessmann Vitocal 200-SAWB-201.B13 zost. v sume 7 424,98 Eur a na montážne práce spočívajúce v jeho osadení v sume 75,02 Eur. Ani úhrada týchto položiek na podklade uvedenej faktúry žalovaným zloženými zálohami nebola v priebehu konania stranami spochybnená. Samotné tepelné čerpadlo bolo žalovanému inštalované, čo osvedčuje predložený protokol o jeho uvedení do prevádzky podpísaný žalovaným ako užívateľom, žalobcom ako montážnou firmou aj servisným technikom výrobcu. Súd preto nemá žiadne pochybnosti v tom, že by nedošlo zo strany žalobcu k dodaniu zariadení, ich uvedeniu do prevádzky na náklady žalobcu a použitiu položkovito

špecifikovaného inštalačného materiálu a montážnych prác na splnenie jeho záväzku žalovanému. Z rozboru faktúr žalobcu č. 201254 a č. 2013063 vyplýva, že cena dodaných zdrojov tepla - t. j. tepelného čerpadla a kondenzačného kotla predstavuje sumu 8 415,34 Eur (7 424,98 Eur + 990,36 Eur) a je nesporné, že na ich zaplatenie má žalobca nárok titulom svojej pohľadávky na zaplatenie kúpnej ceny. Na montážne práce vrátane použitého inštalačného materiálu a na náklady uvedenia zariadení do prevádzky (ako ceny realizovaného diela) potom pripadá z vyúčtovaného rozpisu suma 2 149,48 Eur. Pri porovnaní s obsahom obdobnej, hoci nerealizovanej, objednávky č. 120981, vystavenej pre žalovaného pred uzavretím zmluvy (1.10.2012), ktorá počítala s cenou montážnych prác a cenou uvedenia zariadení do prevádzky v sume 2 800,- Eur (pri pomernom zohľadnení v objednávke uvedenej zľavy 23,7% v sume 2 136,40 Eur) súd aj hodnotu týchto dodávok a služieb žalovanému vyhodnotil ako primeranú. V rozsahu nad žalovaným tvrdenú cenu za poskytnuté dodávky (10 000,- Eur) preto súd vychádzajúc z právnej normy obsiahnutej v § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj na v priebehu konania žalobcom prednesenú argumentáciu, že pri obnove vykurovania v nehnuteľnosti žalovaného, išlo aj o realizáciu prác, pri ktorých došlo k napájaniu nových zariadení na časti pôvodného systému vykurovania (nebolo sporné, že pôvodný systém radiátorového vykurovania žalovaným menený nebol), pri ktorom môže dôjsť k použitiu materiálu navyše, následkom čoho jeho cenu nemuselo byť možné vopred odhadnúť s absolútnou presnosťou, a za predpokladu že toto navýšenie nie je podstatné (t. j. nepresahuje hodnotu 10% odhadu ceny zákazky, čo je aj daný prípad, pri ktorom k presiahnutiu žalovaným tvrdenej sumy 10 000,- Eur došlo iba o 5,65%), nárok žalobcu aj na úhradu zvyšku vyúčtovanej sumy za poskytnuté dodávky zariadení a prác súd považoval za oprávnený.

33. K námietke žalovaného o nefunkčnosti systému vykurovania inštalovaného žalobcom, súd na základe poznatkov vyplývajúcich z dokazovania predovšetkým poukazuje na to, že od uvedenia zariadení do prevádzky servisným technikom výrobcu zariadení zn. Viessmann dňa 13.11.2012 žalovaný využíval tepelné čerpadlo na vykurovanie aj na ohrev teplej vody. Výsluchmi osôb zúčastnených pri dodávke a zapájaní zariadení však bolo zistené, že takýto spôsob zapojenia dodaných zariadení nezodpovedá aktuálne odporúčaným schémam ich zapojenia, ktoré však nemajú záväznú, ale len informatívnu povahu. V priebehu konania sa pritom ukázalo, že tieto schémy odporúčané výrobcom neboli v čase zapojenia týchto zariadení do prevádzky dostupné. Žalobcom realizované zapojenie zariadení je tak jedným z možných spôsobov ich zapojenia, a čo je podstatné, realizované zapojenie nemá vplyv na funkčnosť a životnosť tepelného čerpadla ani plynového kotla a ani na faktickú možnosť ich použitia. Spôsobuje užívateľovi len diskomfort pri ich ovládaní, t.j. pokiaľ s cieľom dosiahnutia úspory spotreby elektrickej energie užívateľ nevyužíva tepelné čerpadlo permanentne, ale len počas tzv. nízkej tarify, v dôsledku čoho dochádza v priebehu dňa opakovane k vypnutiu tohto zdroja tepla na čas dvoch hodín, použitie doplnkového zdroja počas tohto času vyžaduje jeho manuálne zapnutie. Dostupnými dôkazmi však nebolo preukázané, že by žalobca nedodal niektorú zmluvne dohodnutú súčasť objednaných zariadení alebo komponentov v rámci ich inštalácie, ktoré mali byť zahrnuté do ceny zákazky. Preto je dôvodný záver, že zo strany žalobcu bolo poskytnuté celé plnenie, na ktoré sa žalobca žalovanému zmluvne zaviazal. Na základe tohto plnenia aj žalovaný začal svoju nehnuteľnosť vykurovať ním dodanými zdrojmi tepla, pričom tak robí nepretržite až do dňa vydania tohto rozhodnutia súdu. Žalovaný ani v rámci svojho výsluchu nedokázal konkrétne špecifikovať celý rozsah svojej objednávky a rovnako preukázať konkrétne požiadavky na hlavné vlastnosti dodaných tovarov a služieb, ktoré mal požadovať a neboli podľa jeho tvrdení dodávateľom realizované. Z dokazovania totiž vyplynulo, že obnovu vykurovania žalovaný nepožadoval realizovať podľa konkrétneho ním dodaného projektu, ktorý by špecifikoval jeho hlavné vlastnosti a spôsob zapojenia objednaných zariadení, keďže pri svojej výpovedi sám tvrdil, že si žiaden obdobný projekt u osoby odborne spôsobilej neobjednal. V súvislosti s cenovými ponukami iných riešení obnovy vykurovania, ktoré ním mali byť pred objednávkou zvažované (vrátane ponúk konkurenčných firiem) žalovaný tiež nepreukázal, čo bolo ich obsahom. Pri svojom výsluchu tvrdil, že ho zaujímala predovšetkým cena dodávky, teda okrem najlacnejšej ponuky sa ponukami drahších riešení obnovy zdrojov tepla ani nezaoberal. Nebolo tak možné dospieť k záveru, že by súčasťou dodávky žalovanému mala byť aj servisným technikom výrobcu zariadení neskôr odporúčaná hydraulická výhybka (anuloid), ktorá by mala umožňovať automatické prepínanie zdrojov tepla a zlepšiť tak komfort ovládania inštalovaných zariadení, alebo žalobcom odporúčaná akumulácia, ktorá bola súčasťou zjavne nerealizovanej cenovej ponuky žalobcu vedenej pod č. 120981.

34. Na základe týchto zistení súd nemal relevantné pochybnosti o tom, že tepelné čerpadlo a plynový kotol boli žalovanému dňa 13.11.2012 riadne dodané, vo vzťahu k ich zapojeniu boli vyúčtované skutočne realizované montážne práce a dodávky inštalačného materiálu, rovnako ako úkony uvedenia

do prevádzky, pričom toto plnenie žalobcu bolo aj žalovaným prijaté a prevzaté. Svedčí o tom napokon i protokol z 13.11.2012 o uvedení tepelného čerpadla do prevádzky podpísaný aj žalovaným, pri ktorom podľa jeho znenia došlo aj k oboznámeniu sa žalovaného s obsluhou a údržbou dodaných zariadení. Ako vyplynulo z realizovaného výsluchu svedka R., oboznámenie spôsobu obsluhy a požiadaviek na údržbu inštalovaných zariadení sa spravidla realizuje pri ich zapájaní servisnými technikmi výrobcu zariadení za prítomnosti konečného užívateľa. Pokiaľ teda došlo k riadnemu splneniu zmluvnej povinnosti žalobcom, potom aj žalovaný je povinný splniť svoju synalagmatickú povinnosť zaplatiť kúpnu cenu dodaných zariadení a cenu za vykonané práce montáže a uvedenia zariadení do prevádzky. Pokiaľ jedna zo strán prijala plnenie, nemôže účinne uplatniť námietku nesplnenia vzájomnej zmluvy a to ani v prípade, ak ide o plnenie vadné, V súvislosti s vadným plnením vznikajú totiž veriteľovi sekundárne právne nároky zo zodpovednosti za vady, avšak až v nadväznosti na už realizované plnenie. Dlh musí byť pritom splnený v celom rozsahu (bližšie Števček, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451-880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 1959 s.). Uvedené závery je potrebné vziať aj k výhradám žalovaného o tom, že žalobcom realizovaná dodávka svojím výkonom nepostačuje pre vykurovanie jeho objektu, keď priamo z jeho vyjadrení vyplýva, že aj ponuky konkurenčných spoločností, ktoré údajne porovnával s ponukou žalobcu (ich konkrétny obsah nebol zo strany žalovaného žiadnym spôsobom preukázaný) vychádzali z návrhov inštalácie tepelného čerpadla o výkone 12 kW a doplnkového zdroja tepla v podobe kondenzačného kotla, z ktorých sa žalovaný podľa vlastných slov zaoberal len realizáciou najlacnejších kalkulácií takejto obnovy. Obzvlášť, vzhľadom na skutočnosť, že pred objednaním obnovy vykurovania si žalovaný nezabezpečil žiaden projekt odborne spôsobilé osoby pre posúdenie najvhodnejšieho spôsobu obnovy vykurovania (vrátane výkonnostných vlastností ním preferovanej inštalácie tepelného čerpadla), neobstojí ním nepreukázané tvrdenie, že pre zabezpečenie riadneho vykurovania jeho nehnuteľnosti mu bola prepočítaná potreba inštalácie tepelného čerpadla o výkone 19 kW. Napriek tomu poznatku, si žalobca do svojej nehnuteľnosti objednal a nechal zapojiť tepelné čerpadlo o výkone 12 kW. Pokiaľ teda žalovaný namieta, že v jeho nehnuteľnosti nie je v dôsledku dodania ním objednaných zariadení vykurovania dostatočný teplotný komfort (odhliadnuc od toho, že toto jeho tvrdenie nebolo podporené žiadnym ani len nepriamym dôkazom), mohlo ísť pri objednaní následne inštalovaných zariadení z jeho strany len o omyl v pohnútku, ktorá však nerobí uzavretú zmluvu neplatnou a táto skutočnosť nemôže zakladať ani právo žalovaného odmietnuť zaplatiť za žalobcom riadne poskytnuté plnenie.

35. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že realizovaným zapojením nedochádza k automatickému prepínaniu doplnkového zdroja tepla v prípade výluky tepelného čerpadla počas tzv. nízkej tarify elektrickej energie, a že v prípade poznatku o tejto vlastnosti systému by žalovaný zmluvu neuzatvoril, vzhľadom na spornosť skutočnosti, či o tejto vlastnosti bol žalovaný žalobcom vopred informovaný, súd uvádza, že ani prípadné porušenie informačnej povinnosti dodávateľa v tomto smere samé osebe nemôže viesť k záveru, že žalobca nemá nárok na zaplatenie ceny za už dodané plnenia na podklade platne uzavretej zmluvy. Totiž ani prípadné porušenie informačnej povinnosti dodávateľa o hlavných vlastnostiach výrobku alebo charaktere služby v rozsahu primeranom výrobku alebo službe vyplývajúcej z § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov nemôže byť dôvodom neplatnosti uzavretej zmluvy. V konaní žalobcu nebola pred uzavretím zmluvy žalovaným tvrdené a ani preukázané použitie konkrétnej nekalej obchodnej praktiky (t. j. klamlivé konanie alebo klamlivé opomenutie) uskutočnené zo strany žalobcu, ktoré by bolo v priamej príčinnej súvislosti s rozhodnutím žalovaného o objednávke, a to na základe žalobcom nepravdivo podanej informácie o tejto vlastnosti dodávky. V okolnostiach prípadu totiž ani z tvrdenia žalovaného (a ani zo žiadneho konkrétneho dôkazu) nevyplýva, že by bol žalovaný žalobcom výslovne ubezpečený, že na základe poskytnutej dodávky bude pri realizovanom zapojení zariadení zabezpečené automatické prepínanie hlavného a záložného zdroja tepla. Ako vyplynulo z dokazovania, takéto prepínanie zdrojov tepla je možné dosiahnuť na základe zaradenia ďalších komponentov do vykurovacej sústavy, ktoré však neboli obsahom realizovanej objednávky a za ktoré žalobca zaplatenie kúpnej ceny nežiada. Žalobcom dostatočne nepreukázané splnenie informačnej povinnosti o tejto vlastnosti inštalovaného systému tak podľa názoru súdu nemôže ani s ohľadom na korektív dobrých mravov (§ 3 Občianskeho zákonníka) viesť k odmietnutiu súdnej ochrany právu žalobcu na zaplatenie primeranej ceny za žalovanému poskytnutú dodávku zariadení a služieb. V tomto smere je rovnako právne nevýznamná aj argumentácia žalovaného o odklade konečnej fakturácie dodávky žalobcom na obdobie po prvej vykurovacej sezóne. Bolo totiž právom žalobcu ako dodávateľa rozhodnúť sa, kedy k výzve žalovanému na plnenie dlhu pristúpi.

36. Na základe vyššie opísaného právneho posúdenia súd považoval za dôvodné vyhovieť žalobe v rozsahu žalovanej sumy 3 064,82 Eur a v rozsahu úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy za obdobie od 4.6.2013 do zaplatenia. Po čiastočnom späťvzatí žaloby bola uplatnená výška úroku z omeškania (5% ročne) v zhode s občianskoprávnou úpravou stanovenou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 citovaného nariadenia vlády, preto aj v tejto časti bola žaloba dôvodná. Žaloba bola zamietnutá len v rozsahu nároku na úrok z omeškania za obdobie od 15.5.2013 do 3.6.2013, nakoľko ani zmluvne a ani iným spôsobom nebol preukázaný vznik omeškania žalovaného v označenom období. Podľa tvrdenia žalobcu, faktúra č. 2013063 z 30.4.2013 bola žalovanému doručená v priebehu mesiaca máj 2013, podľa tvrdenia žalovaného k tomu došlo do konca mája 2013. Vzhľadom na nepreukázanie konkrétneho zmluvného dojednania o skoršej splatnosti uvedeného záväzku, súd na podklade § 563 Občianskeho zákonníka ustálil, že žalovaný bol na splnenie povinnosti zaplatiť cenu za poskytnuté dodávky vyzvaný najneskôr 31.5.2013, preto povinnosť splniť svoj dlh mal najbližší pracovný deň (3.6.2013) a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal 4.6.2013.

37. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), žalobca môže vziať žalobu späť.

38. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

39. Podľa § 146 ods. 1 prvá veta C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

40. Nakoľko žalobca zobral po začatí pojednávania žalobu v rozsahu ním uplatneného nároku na úrok z omeškania nad 5% ročne späť, súd po zistení súhlasného stanoviska žalovaného k tomuto čiastočnému späťvzatiu, konanie v tejto časti zastavil, tak ako to vyplýva z prvého výroku tohto rozsudku.

41. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 256 ods. 1 a 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

43. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Pri svojom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania súd primerane aplikujúc § 255 C.s.p. s prihliadnutím na § 256 C.s.p. vychádzal zo skutočnosti, že žalobca bol ohľadne požadovaného plnenia (s nepatrnou výnimkou príslušenstva pohľadávky, ktoré pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania nebolo relevantné) v konaní úplne procesne úspešný a nárok na náhradu trov konania si voči žalovanému uplatnil, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V súvislosti s týmto rozhodnutím súd u žalovaného nezhliadol existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa, pre ktorý by nárok na náhradu trov konania žalobcovi nebolo dôvodné priznať.

45. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 CSP). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.